

ærede Minister vil sikkert vide, hvad jeg sigter til, nemlig at man saa ikke bør slette Bestemmelsen om, at Forhøjelse af Ejendomsskatter kun kan ske, naar $\frac{3}{4}$ af Amtsrådets Medlemmer giver Tilslutning dertil. Een af de to Ting maa man have. For der kunde tænkes Forhold, hvor det var nødvendigt for ikke at gaa for vidt.

Jeg skal ikke diskutere meget med den højtærede Minister med Hensyn til B. T.'s Hus henne paa Strøget. Jeg har allerede erklæret, at meget sagkyndig i bykommunale Forhold er jeg ikke, men jeg mener dog, at ved Opgørelsen af dette Forhold maa man vist ogsaa tage noget Hensyn til, at Pengenes Værdi er faldet meget stærkt, siden Købet skete, saa at den Margen, der bliver for Ejeren af Huset, vist ikke er saa stor, som den tager sig ud i Øjeblikket derved, at Pengenes faldende Værdi har gjort Husets Værdi udtrykt i Penge større. Jeg for mit Vedkommende ønsker, at der ikke skal ske alt for store Brud og Omvæltninger. Med Hensyn til Byernes Ret til at udskrive kommunale Skatter paa Grundejendom mener jeg, vi bør være forsigtige og overveje nøje, hvor vidt man tør gaa i saa Henseende. Hvad København angaar, har de Konservativer ikke været meget ængstelige for at lægge Skat paa fast Ejendom og heller ikke for at forøge den meget betydeligt efter mit Skøn. I det Udvalg, som har udarbejdet det Forslag, som er sendt til Ministeriet, og hvorover Bestemmelserne i nærværende Lovforslag er bygget, havde de Konservativer tilbudt i Princippet at gaa med til en Nedfældning af de nuværende Grundskatter; de kunde ikke gaa med til Indførelse af Grundskyld, men derimod til en Ejendomsskyld af 7,5 pro mille. Men en saadan Ejendomsskyld vilde give et meget større Beløb ind i Kassen end det, som nu er foreslaet. Jeg vil tage ethvert Forbehold overfor at give Byerne Ret til indenfor en ret kort Tid at forøge Grundskatterne saa meget, som her er Tale om.

Med Hensyn til Værdistigningsafgiften udtalte jeg mig ikke med stor Bestemthed, thi jeg er fremdeles af den Mening, at den egentlige Brugsejendom skal ikke underkastes Værdistigningsskat, medmindre det kan paavises, at dens Værdi er steget uforholdsmæssigt som Følge af offentlige Foranstaltninger. Nu kan den højtærede Minister nok have nogen Ret i, at det kan være vanskeligt for mig teoretisk at fastholde det Standpunkt, jeg har indtaget, men jeg mener, at ved at følge Landbokommissionens Forslag vil man have en Maalestok for,

hvornaar offentlige Foranstaltninger af et saadant Omfang er foretaget. Jeg vil indrømme den højtærede Minister, at det kan være meget vanskeligt at gaa ud og konstatere det. Landbokommissionen sagde, at ingen Ejendom skal svare Grundværdistigningsskat, medmindre den almindelige Grundværdi er steget 10 pCt. Det var i Grunden det, den sagde, og den sagde endvidere, at af den Værdi, som Grunden er steget ud over 10 pCt., skal der kun svares Skat af Halvdelen. Man har der troet at kunne gaa ud fra, at naar der er indtradt en saa høj Værdistigning, saa har det været offentlige Foranstaltninger, som har bevirket dette. Det, jeg ønsker, er netop, at man skal gaa forsigtigt til Værks. Maaske jeg kunde fratage Kravet om, at det kun skulde være Halvdelen af den ud over en vis Procent gaaende Værdistigning, der skulde besattes, mod at man til Gengæld forhøjede den Procent noget, idet jeg, som sagt, lægger Hovedvægten paa, at de almindelige Virksomheder og Bedrifter, enten i By eller paa Land, ikke kommer til at betale Værdistigningsskat, medmindre det er offentlige foranstaltninger, der har bevirket en ekstraordinær Værdistigning af de paagældende Ejendomme.

Jeg skal gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Minister med Hensyn til Amtslandevvejene. Det ligger lidt udeor, og den højtærede Formand ser bebrejdede paa mig, saa jeg skal ikke tale længe dem. Den højtærede Minister mente, at det var ikke urimeligt, at Amtskommunerne bar alle Landevajsudgifterne, thi Landboerne i Amterne havde jo Lov til at køre paa Gaderne i Byerne, medens det er Byerne, der vedligeholder disse. Jeg tror ikke at Landboerne nu til Dags kører saa meget paa Gaderne, men Amterne har jo ogsaa Pligt til at holde Landevajsgaderne rene i Byerne; dem skal vi ogsaa holde, med for Bekostning oven i Købet. Den Skat, der betales, modsvarer slet ikke de betydelige og stigende Udgifter, vi har i Amterne til Vejene, og jeg tror ikke, noget Menneske kan begrunde, at Købstæderne fremles skal være fuldkommen fri for at bidrage til vore Landevajes Vedligeholdelse, thi de sidste ti Aar er Landevejene kommet tæt betyde umaadelig meget for Købstæder; de betyder nu mere for dem end for Lant. Det er i stigende Grad Købstadbefolkningen, der bruger dem. Det er i stigende Grad Købstadtrafikken, der nødvendiggør de store Landevajsudgifter. Da vi behandle Lovforslaget om de sønderjydske Amtse,